

ENGLÆNDERPOKALEN

1973

JETTE OG JØRGEN VEILE FD 410 "GITTE"

TAARBÆK SEJLKLUB - MORSØ SEJLKLUB

På vores ferietur i 1971, som gik fra Taarbæk via de syddanske farvande til Mors, mødte vi i Ålborg en tysk båd, der var på vej hjem fra Norge. Besætningen på denne båd var meget begejstrede for dette land, og det lykkedes dem hurtigt at overbevise os om, at dette måtte være næste års feriemål.

Vi hører til den kategori af sejlede, der flakker lidt om for at finde havneplads, så for at mindske vore problemer mest muligt, lader vi "GITTE" overvintre "hjemme på Mors", hvor hun kan komme i hus, og der er plads til den ret anseelige bunke grej, der jo hører til en båd, som bruges til tursejlsads.

1972 var eksamensår, så det var først i slutningen af juni, vi kom til at udføre klargøringen. I 1971 havde vi ærgret os lidt over nogle sorte rundgangslister og et noget "falmet ruf", så vi skulle "lige" have dette og nogle andre ting klaret inden søsætningen. Dette "lige" kom til at tage ca. 3 uger, og skønt vi sled dag og nat som små heste begge to, blev det først den 18. juli "GITTE" havnede i sit rette element.

Søsætningen var sket ca. 10 dage senere end beregnet, så der var noget at indhente, hvis den oprindelige plan skulle overholdes. Vi måtte allerede nu se i øjnene, at det blev praktisk talt umuligt at nå Oslo, som oprindeligt planlagt. Nå, Oslofjorden var jo frem og tilbage, og efter hvad vi havde hørt ikke særlig spændende sammenlignet med Sørlandet, som vi under alle omstændigheder skulle passere.

Vejrudsigten var blevet fulgt ret nøje de sidste dage, så da vi lettede fra Nykøbing Mors, var det for at forlade Limfjorden via Thyborøn. Hvis vi var heldige med vejret ville vi redde et par dage, og dette sammenholdt med, at vi ikke havde prøvet at forlade Limfjorden ad denne vej før, afgjorde sagen.

Efter at have overnattet i Lemvig var næste mål Hastholm. Den indadgående strøm ved Thyborøn Kanal drillede os meget, så det var kun med nød og næppe, at vor 3-4 hk seagull i vindstille fik os slæbt ud på Vesterhavet. Det friskede snart lidt fra NV, så det gik atter fremad i fred for den ikke 100% lydløse

"snurrebasse".

Det var en mærkelig fornemmelse at sejle på Vesterhavet. Der hersker en helt anden atmosfære derude. Måske er det minderne fra barndommen, hvor man af og til fik lokket sine forældre til at køre til havet, for at se det i oprør en stormfuld dag, som dukkede frem igen.? Måske er det også bevidstheden om, at man ikke kan finde et sted at krybe i læ, hvis det pludselig friskede kraftigt fra vest? Skønt vi sejlede ca. 2 sm. fra kysten, kunne vi hele tiden høre "suset" fra brændingen, hvilket ligesom var med til at fremkalde atmosfæren.

"GITTE" var upåvirket af det hele, så kl. 22.00 kunne vi fortøje i Hanstholm havn, allerinderst i "småbådshavnen". Her påstod de lokale fiskere, at det under NV - storme kunne være yderst uroligt, og søen kunne rejse sig 1,5 m høj, så uroligt vejr Ønskede vi absolut ikke. Næste morgen blev vi vækket af tågesirenen, så vi vidste, hvor vi skulle tilbringe dagen, men skaden var til at overse, da der stadig manglede overhaling med surring af løst grej etc., før samvittigheden var ren med hensyn til "de store dybder".

Den 21. juli stod vi op kl. 05.00 for at afgå til Kristiansand. Vi måtte åbenbart have ligget ret lunt i bunden af havnen, for da vi kom bare ud i yderhavnen, mærkede vi straks, at vi var ude på "det dybe". Jeg vil antage, at der blæste Beufort 5 fra NNV, så vi kunne ikke lægge op, og med 65 sm. forude, besluttede vi os til at tilbringe endnu en dag i "SILDEOLIESTANKEN" i Hastholm. På Limfjorden havde det været dejligt sejlvejr, men herude var det, når sikkerheden skulle gå forrest, ikke helt forsvarligt at fortsætte.

Endelig den 22. juli var alle betingelser for afsejling der, blot var der nu næsten ingen vind til gengæld, men masser af gammel dønning. Sidst på eftermiddagen kunne vi skimte de Norske fjelde og vi begyndte at spejde efter Oksø fyr ud for Kristiansand. Ved 19-tiden kunne vi fastslå dets position, men vi var åbenbart blevet sat noget vestover. Vi skulle hurtigt erfare i alt fald en årsag - GOLFSTRØMMEN - der løber vestover ved norskekysten, og det mærkede vi. Vi startede motoren - men til trods herfor, passerede vi først fyret kl. 24.00 - og da det eneste kort, vi havde sparet, var oversigt over Kristiansand (vi regnede med at komme der ved dagslys) var der ivrig diskussion om, hvordan vi kom til kaj - der var nok også nogle nerver med i spillet, da skærgårdssejlad aldrig var prøvet før, men kl. ca. 01.00 fortøjedes i bunden af Kristiansand havn.

Nu var der 14 dage til vi skulle være i København - så tiden var knap, og efter at have tilbragt søndagen og provianteret mandag, forlod vi Kristiansand mandag formiddag, for at søge de mere naturskønne steder. Med god støtte i Den Norske Los II og bogen Kattegat / Skagerrak fandt vi ind i Gammel Hellesund og kastede anker for natten. Dette vort første møde med en norsk ankerplads, indfriede fuldstændig vore vildeste fantasier, så det var med helt dårlig samvittighed vi, i den stille aften, begyndte at ramle med køkkengrej.

Statistisk set skulle vindretningen i ca. 75% af tiden i juli måned være SØ, så vi havde regnet med megen slørsejlad på vor vej NØ - over. Men sådan skulle det imidlertid ikke være, idet vi praktisk talt havde vindretning omkring NØ i den uge vi opholdt os i Norge. Efter Gammel Hellesund var følgende steder i Norge: Kvalø, Arendal, Dal ved Helgetangen og Nevlunghavn i nærheden af Larvik.

Sammenfattende må vi sige, at det var en for os fantastisk oplevelse at sejle i en så ubeskrivelig natur, der er så helt forskellig fra den danske. Mandag den 31.7. var der tidlig afgang fra Norge, og nu skulle vi skynde os, da vi skulle være i København næste mandag morgen. Der sattes kurs mod Smögen i Sverige, uden endelig stillingtagen til valg af anløbshavn. Vi ankom til Lilla Kornö lidt NV for Lysekill kl. 03.00 den 1.8. efter 21 timers sejlads i først let luft efterfulgt af 10 timers torden og regn, og som slutstenen på værket vindstyrke 7 - 8 retning N og kraftig nordgående strøm, altså et ret ubehagelig kryds i svær sø. Vi forhalede over middag til Lysekill, og her så vi den første danske båd siden vi forlod Lemvig, så ligefrem overrendt i den norske skærgård med danskere er der åbenbart ikke.

I løbet af 2.8. fik vi tilbagelagt 45 sm., og der overnattedes på Hönø; en skærgårdsø ud for Göteborg. Den 3.8. var vinden for første gang på turen os virkelig gunstig stemt. Med VNV styrke 5 - 6 rykkedes vor position i løbet af 9 1/2 time 60 sm. sydligere til Falkenberg.

Kl. 15 den 4.8. forlod vi Falkenberg og efter et friskt kryds i styrke 5 - 6 de sidste 15 sømil inden Kullen ankom vi til Malle den 5.8. kl. 01.00. Søndag den 6.8. kl. 7.30 forlod vi Sverige og efter en tur med svage skiftende vinde sluttedes der af med et vanligt kryds de sidste 6 sømil inden Taarbæk, hvor det lykkedes os at få tilkæmpet os en midlertidig liggeplads.

Vi nåede næsten hele den planlagte tur (Oslo-fjorden undtaget) trods det, at vi kom 10 dage senere af sted end oprindeligt forudbestemt. Vi fik på 135 3/4 time fordelt på 20 dage sejlet ca. 510 sømil (excl. krydstillæg). Med denne korte beretning fra vores ferietur i 1972, vil vi gerne takke mange gange for det år, hvor Engländerpokalen fik lov at stå i vort hjem.